

TELEGRAFUL ROMANU.

Felicitarea este Duminei și Iohannului, la fiecare săptămâni cu adanșul foioșorii — Premeritul se face în Sibiul la expediția foiei, preafara la c. r. poste cu bani gata prin serviori francezi, adresată către expediție. Pretul prenumărătorei pentru Sibiul este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 12.

ANULU XXV.

Sibiul 10|22 Februarie 1877.

trăjesc elealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre una sau 8 fl. și pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tineri străini pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia oră eu 7 cr. și urmă, pentru a doua oră cu 5 1/2, cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. a.

Totu la crisia ministerială.

Dupa cum asigura „Hon“ crisia ministerului ungurescu este terminată. Ministrul ungurescu s-a dus la Viena pentru că să se reconstituie cabinetul lui Tisza.

Si pactul între jumătatile imperiului, ne spune „Hon“, este gata, afara de cestiuarea parității în privința bancei. Dar, și acesta nu se pare lucru momentuos, „daca austriaci nu acceptă paritatea, crisia se mută dincolo de Laita“. Spunându aceste numitul diurnal adaugă și o amenintare. Elu dice: „daca austriaci nu acceptă paritatea, atunci porțe ei și reale crisei.“

Eventualitatea unei crize dincolo de Laita, după noi, nu este un lucru de care se vorbim mai multă întrucât, după cum face „Hon.“ Se intielege la casu când aru urmă crisia, urmările unei atari crise se aru simți negrescut si dincóce de Laita si este întrebarea, de către aru remană lucrul numai intratâtă.

Dincolo de Laita sunt factorii politici cu totul în alta constelație, de cum suntu dincóci. Homogenitatea constituuiala, dincolo, nu e versată că dincóci mai numai din ună si aceeași materia. De alta parte chiaru si parlamentaristii actuali din Viena arata din când în când căte unu semn de nemultiamire cu pretensiunile separatistice ale Ungariei magiare și se temu de ele, că de unele cări duc la influența nemarginată a magiarilor în monarhia întrăgă. Prințul acestia suntu unu număr de centraliști, cări astăpta ocazia sa se ia lucrurile de unde s-au intreruptu la 1865. Mai suntu altii, cări n'au reesit cu încercările loru constituuiale la 1865 si ignorandu si patentă din Februarie 1861 se ducu inapoi pana la diplomă din Octobre 1860 si se nisuescu la o reconstituire a monarhiei pe base federalistice.

A aruncă o criza într'unu guvern impresuratu de atatea elemente si elemente a căroru influență, in susu si in josu, nu se poate desconsideră, este lucru usioru; este si va fi greu in se de a delatură crisia numai asiă cu ună cu două.

Sangele celu rece ce ni se pare ca luu afectă „Hon“ când vorbesce asiă liniscută despre crisia de dincolo de Laita, nu ne vine nici decum alu luu de bani buni, pentru ca o criza acolo este adeverată ca aru avé umari forte rele, in se urmarile aceste, la tota intemplarea aru fi tare simtito si dincóci la noi.

Dincóci, adeca in Ungaria, prelungă cunoscută si proverbială disciplina magiara a fostu lucru usioru de a opaci crisia ministerială si a o face ilusoria. N'a voit nimenea sa iā asuprasă compunerea unui cabinet nou si lucrul a fostu terminat. A fostu si ratiune ca s'a urmatu asiă, pentru ca o eventuală dieta de nou alăsă este pră probabilu ca se constituă totu din acele elemente, de către cum va din acele, cări impingeau lucrurile mai departe la o criza constituuiala. Constituuialismul ung. este odata asiă construitu n'ai ce-i face.

Dar' după cum vedem compu-setiunea elementelor de dincolo, este lucru problematicu de către principale

Auersperg aru puté jucă rolul lui Tisza cu acelasi succesu.

Si, posito sed non concessu, ca principelui Auesperg nui succede, nu vede ori cine posibilitatea, ca după o criza dincolo de Laita, neamu trezi într'o bună dimineata cu unu ministeriu de alta fată si totu asiă cu unu altu parlament?

Ce aru face atunci Ungaria? său vorbindu in sensulu actualităției, ce aru face atunci magiarii? mai alesu fiindu ca monarhia se află într'o situație, carea, fără daune inseminate, nu poate toleră crise lăngăde, si trăgătate cu anii, ba adi nici cu lunile.

Ceea ce dice „Hon“ despre criza poate avea numai inseminatea unei spaime de urmări spre a mitigă valoarea concesiunilor ce va mai avea Ungaria si viceversa Cislaitania, sa le facă pentru încheierea pactului „P. Ll“, care a jucat in tota afacerea rolul fricosului si nemultiamitului, ne si pre-gătesce in nrulu de luni, cu rezultatele „cele mai bune“ ale negociarilor. Această aru insemnă: crisia ministerială in Cislaitania este de prisosu.

Déca crisia in se totusi s'ară ivi atunci va fi tempulu supremu, că sa ne găndim si noi români la o progra-ma despre cele ce avem a face si a nu face, că sa nu remanem ierasi că poetulu, cându Joie a impartit bună-tătăile pamentului.*)

Sibiul, 9/21 Februarie 1877.

In legatura cu cele scrise in „T. R.“ din 30 Ianuarie a. c. (11 Februarie) sub rubrică „Sibiul, 20 Ianuarie“ facia cu cele publicate de d. Babesiu la incetarea făciei sele „Albină“ nr. 117 si 118 din 1876 despre unu asiă numit „planu ce s'ară fi facutu la an. 1867 pentru impedecarea sanctionării si introducerii dualismului“, reproducem după „Curierul de Iasi“ din 6 Februarie a. c. observările, ce le face aceasta făcia la scrisoarea autografa a lui Kossuth datata din Dobriteniu 26 Aprilie 1849, reprodusa si de noi in articlu susatinsu după „Transilvania.“

Eata ce dice „Cur. de Iasi“ in cătu pentru Siagună:

„Si acestea totu Kossuth le scrie despre unul din cei mai moderati omeni, care se intielege ca nu s'a pututu insufleti nici odata de stranișorii onore de a fi numerat in turci său magiari, incătu ceea ce a facutu contră acestoră eră in realitate unu serviciu adusu „umanităției si unu meritu fatia cu popoarele transilvane.“

„Mai interesanta in se este aceasta scri-sore din altu punctu de vedere. Siagună a fostu tratat de unu partidu romanescu din „Transilvania“, că venditoriu alu intereselor romanesci si că magiarofilu. Acum in se se vede, că erau adeveratele lui simtiri. În faptă metropolitul transilvanu, politiciu din „crescutu pâna in tâlpi, si cunoștea asiă de bine poporulu, omenii, inteligenția, incătu nu i-au credutu capabili de a rezista la 1866 cu efectu la introducerea dualismului. Că toti politicii de talentu, Siagună era pessimistu si au calculat totu-deună cu impregiurările cele mai rele, nu cu cele mai bune. În dealfelui lipsă lui de incredere nu in energiă, dar' in judecată sanatosă si ore-cum realista a conluptatorilor sei a fostu in parte adeverita de vreme.“

*) Înainte de a incheia nrulu pres. vine scirea telegrafică ca pactul e perfectu; crisia asiă dăra n'are locu.

Revistă politica.

Preste asiă numitele crise ministeriale amu fi trecutu. Preste diferintele intre Cis - si Transilvania in privința bancei inca. Alarmă cu deputatiile magiare a adormit. In fine amu fi ajunsu iarasi la traiu constitutionalu linisit, firesce asia după cum a fostu si mai nainte.

Că sa sunu convinsi ca tōte cele dise in sirurile de mai susu nu suntu numai combinatiuni, n'avemu decât sa cetim telegramele dela Viena din 20 Februarie st. n. Intr'acele stă scrisu: pactul este perfectu. Amin dicem no. N'amu perdu si n'amu castigatu, unde amu fostu acolo suntemu si unde suntemu acolo amu fostu.

Va fi de prisosu a ne mai oprî la cioroborulu pentru banca, la care n'a căstigatu nimenea si amu perdu cu totii: banii pe calatorile ministriilor in susu si in josu, diurnele acestoră si apoi diurnele corporilor legiuitor, cari au siediutu cu mâinile in sinu pâna s'a terminat diferenția, déca o putem numi asiă. Pote spre noroculu cui-va, déca va avea curagiul sa hazarde niscari cruceri in loteria sa publicâmu ca după „N. W. Tagblatt“ 9 au fostu propunerile cum sa se compuna consiliul generalu alu bancei. Aceste 9 propunerile variază in urmatorele combinatuni: 1) Bancă națională: 9 austriaci, 5 unguri etc. 2) L'sser: 9 austri, 5 ung. cu modificarea ca vice-governorii sa-i denumească deadreptulu regimile respective. 3) Andrassy: 5 austri, 5 ung., 4 alesi de adunarea generală, 4) reg. ung: 5 austri. 5 ung. 4: vedi nr. 3); celelalte pâna la 8 suntu pré vecchi; această in se difere de cele două de sub 3) si 4 numai prin cifrele: 3, 3, 6.

Mai are inregistrarea cifrelor de mai susu si meritulu de a scî si publiculu nostru ce cestiuuri dificile au ocupat pre guvernele noastre, cari cestiuuri au pututu sa ajunga la solutiune numai după atătea conferintie si asudate negociaři.

Parerile despre neevitabilulu resbelu, in locu de a se inputienă se immultiesc. „P. Ll.“ care pâna inainte cu două trei dile n'a lipsit asă dă aerulu ca era sa facă pe Rusia sa simtă puterea, deodata a schimbă registrulu si cântă, mai piano, ba in nrulu de luni diminuția pune pe unu corespondentu alu seu din Berlinu sa scrie de o cooperatiune a Austro-Ungariei cu Rusia. Luni după amediu mai moduléza ceva si socotinduse ca nu e bine a trece dintr'unu octavu in celalaltu a scoborit u numai cu unu jumetate de octavu, la neutralitate, care neutralitate in se după cum dice „P. Ll. (va se dica, alta variatiune) se va pastră numai pâna nu se vor atinge interesele noastre (austro-ung.) prin resbelulu despre a carui erumpere in restimpu de 4 pâna in 5 septamâni nu se mai indoiesce nimenea?“

Modulatiunea din urma, are dăre forte debila afinitate cu amenintările de mai nainte, cu cuventarile softălelor dela Constantinopole si cu cérémonie la impartirea decoratiunilor turcescii intre trei membri ai comitetului de 60, cari nu avura no-rocare de a peregrină la sorele culturale in Stambul. Piano acestă este de espluatu. Pericolul se apropia

totu mai tare si cu cătu se apropia scade curagiul.

Concentrările la Chisinau si in Caucăsu suntu după scirile mai recente complete. O fătie engleza spune, ca armata de actiune a Russiei este de 275,000 inf. si 20,000 cavaleria cu 900 de tunuri.

Ună in se nu ne potem esplică. Pe unde va trece armata acăstă de către România remane neutrală, după cum se scriea mai dilele trecute.

Dealtmintre turci ingrijigescu de tōte. Ei voru deslegă si enigmă a acăstă, pentru ca mai schimbă odată pre marele veziru, tramitiendu si pe Edhem in urmă lui Midhat pasă si din Constantinopole se telegrafă, ca sultanul este pe cale a se bolnavi că fratele seu Muradu.

Colectiune

de materii, relative la matrimoniu si divortiu in biserică gr. or. *)

(Urmăre.)

Canone cari oprescu casatoriă in clerus.

Can. 26 apost., can. 6 sin. ecum. VI can. 1. din Neocesară si can. 14 sin. ecum IV oprescu casatoriă celoru ce s'au hirotonit si concedu numai cetitorilor si cantăretilor a se casatori.

In deosebi can. 3. sin. ecum. VI nu suferă preoți bigami (căroru li se ia numai administratiunea sacerdotală), nici pe cei ce s'au casatorit, deși numai odata, după hirotonia, cari se desfăcă de muieri.

Canone cari impedece intrarea in clerus din causă casatoriei.

Dupa can. 17, 18, si 19 apost. si can. 3 sin. ecum. VI nu potu intra in clerus cei insurati de 2 ori, cei ce au tinență 2 surori ori nepoata de sora, si cei ce au luat femei lapidate de barbatu, ori vedova, ori curva sau sclava, ieră după can. 8 din Neocesară nici acelă, a cărui muiere să dovedită de preacurva.

Canone care despartu casatoriă din oficiu si concedu despartirea benevolă pentru oficiu său tagma.

Can. 12 si 48 sin. ecum. VI, demanda a se desparti de muiere acelă, carele au ajunsu a fi episcopu.

Can. 30 ibid. dispensează pe preoți de can. 5 apost., si le concede a se desparti de muieri cu voia imprumută; in se acăstă s'au concesu numai preoților din locurile barbare, pentru obiceiurile loru, că o exceptiune, ce dovedește toleranța bisericiei noastre, de unde in se nu se poate face regulă, afara de casulu intrare in monastire, care se aplică si la muieri. Numai can. 8 din Neocesară demandă preoților a-si dimite sociă cându aceea după hirotonia au preacurvită.

Canonele cari tratăza despre curia si concedu despartirea din causă adulteriu.

Definitiunea adulteriului se află in can. 4 alu Sf. Grigoriu din Nisă intr'acolo: curia sau fornicatiunea este imprimirea ore-cărei cupiditate fără injuriă cărui, ieră precurvi sau adulteriului este, care se face cu injuriă cărui; celu din urma se tractă mai aspru că cea dintâi. Asemenea se

tatu si le au atinsu cu fruntea. Atâtă fanatismu bizantinicu, in omenei din sinulu națiunei conduceatorie totu e premultu.

tractéza in canónie adulteriu femeii mai aspru că alu barbatului.

Can. 22 sin. ecum. VII de-si dice: ca celu ce cauta la femeia spre a o pofti pre ea in inim'a sea au prémurit cu ea, totusi can. 4 din Neoeccl'sa dice: ca celu ce va pofti pe muiere si si-au propus a se culca cu ea, dar' pofta lui nu au devenit la fapta complinita, se vede ca prin daru au fostu scapatu.

Inse can. 87 sin. ecum. VI numește de adultera pe femeia aceea, carea fără cuvintu au parasit pe barbatulu ei si au fugit dela elu; iéra pe barbatu lu numește de adultera pe acela, carele 'si va parasi pe muierea sea si va luá pe alt'a.

Can. 113 din Cartagen'a opresce in genere atâtu barbatului cătu si muierei parasite, de a se impreună cu altii resp. cu altele; inse can. 48 alu Sft. Vasiliu numește pe femeia alungata dela barbatu, carea au luat pe altu barbatu, espresu de adultera.

Pre cându Sft. Vasiliu in can. 39 numește pe femeia ce locuiesce cu preacurvariul, de preacurva pentru totu-déun'a; totu Sft. Vasiliu in can. 21 dice: ca barbatulu ce au facutu curvia (fornicatiune d. e. cu cea despartita de barbatu) nu se judeca de adultera, că si muierea ceea ce au preacurvit; deci — dice — „muierea pe barbatulu ei, dupa ce elu s'au intorsu dela curvia, lu va primi, iér' barbatulu, pe ceea ce s'au spuscatu (adultera) dela cas'a lui o va inde-reptă“ căci asiá au fostu obiceiul.

Inse precum se escusa femeia carea s'au stricatu prin sila, in can. 49 S. Vasiliu asiá se escusa si aceea femeia, carea din nesciuntia au curvit in can. 49 St. Vasiliu, cându adeca au credutu pe barbatu de liberu, si l'au luat, iér' apoi femeia acestui a s'au reintorsu la elu. Vedi si can. 93 sin. ecum. VI si can. 31 si 36 St. Vasiliu.

Si barbatulu, carele va luá pe muierea logodita cu altulu, fiindu logodicul ei in viétia, se tractéza de adultera dupa can. 98 sin. ecum. VI. In unu altu tractatul mai taridu vorbi inca despre adulteriu.

IV.

Canónie care sună despre mórtea pre-sumtiva si despărțu casatoriei din pri-begire.

Despre pribegiri otarește can. 93 sin. ecum. VI urmatorele: muierea alu cărei barbatu este dusu; si nu se scie unde se afla, este adultera, déca se va maritá, pâna ce nu s'au convinsu despre mórtea barbatului; asisderea se tractéza si muierile ostasiloru, a căroru barbatu nu se scie unde se afla, si inca si acelea, cari nu voiesc a asteptá reintorcerea barbatiloru loru din caletoria; inse lucrul are óre-care iertare, căci este prepusu de mórtea barbatului. Iér' de s'aru reintorcere ostasulu pribegitu, si va voi a luá pe muierea sea, maritata dupa altulu, o pôte luá, si alu doilea barbatu se pôte insurá Asemenea otarești si can. 31 si 36 St. Vasiliu, numai cu acea deosebire, ca iertarea pentru prepus'a mórte se pare a se intielege despre femeile ostasiloru. Inse dupa can. suscitatul 93. VI nu pôte fi indoieala, ca si la alti barbati pribegiti se presupune sub acele condițiuni (vedi legile imperatesci) mórte, si se despărțe casatoria.

Tempulu pribegirei se afla normatu in pravila (c. 235) si in legile imperatesci (de regula 5 ani).

Se vede din acestea, ca divortiul, cu presupunere de mórte, se concede numai din pribegirea barbatului dupa canónie.

Deci urmáza dupa canónie, ca absentarea femeii dela cas'a barbatului invólve necreditia (adulteriu prepusu), cându ea adeca fără causa justa si preste voi'a barbatului parasesce cas'a lui.

Inse absentarea si pribegirea (in

3—5 ani) in form'a de susu s'au aplicatu si la femei prin novel'a 22 a lui Iustinianu si s'au primitu si in alte legi mai tardii (d. e. in codic'a rusescă, in codulu Moldovei etc.)

V.

Despre legile imperatesci, incătu atingu ele matrimoniulu si divortiulu.

Legile imperatesci — sub cari se intielegu aici acelea ale imperatilor crestini romani (bizantini) inca suntu unu isvoru subsidiariu pentru causele si motivele divortiului in biserica nostra, intr'atât'a, incătu biserica si legile scripturei ei le-au primitu că atari.

Precum imperatii au recunoscutu tóte causele si motivele divortiali canonice, ba au ingrițu, a se compilă acelea si a avea valóre de lego (De aci nomo-canonulu lui Ioanu recunoscutu prin novel'a 131 a lui Iustinianu); asiá si biserica au concesu imperatilor, ba au si cerutu dela ei (vedi can 113 sin. din Cartagen'a), de a aduce in legile loru motive divortiali, conforme canonelor, cari apoi au servit la judecatoriele bisericesci de norme legali, pe cari apoi le-au reprobusu si scriitorii bisericesci. Atâtu Fotiu in nomo-canonu (Tit. 13 c. 4.) cătu si Blastares (liter'a gamm'a pag. 73) si Balsamonu (in comentarea can. 5 apost.), aducu că motive legali de divortiu acelea, ce se cuprindu in novel'a 117 a lui Iustinianu.

Totu acelea motive novelari se aducu si in corpulu juris canonici de caro se servește biserica rusescă (a. n. Korintsehaja kniga carte 48 tit XI fol. 71 si 72), precum si in Pravila si in Pidalionu. De sine se intielege, ca nunai acelea motive din novelele imperatilor bisantini le-au primitu biserica, cari au statu in consonantia cu canonele (Balsamonu Scali'a, Fotiu c. 2., Pidalionu fol. 10), si suntu asiá dar' acelea novele a se privi de dreptu subsidiariu. Blastares dice in proemiu: nihil autem vetat, quo minus et de politis legibus breviter disseramus; siquidem et earum nonullas sacrarum canonum capitibus, tanquam auxiliares quasdam, adnectere visum est. Apoi ierásu: subsidium canonum sunt leges imperatoriae. Canonibus civilis lex opitulantur.

Legi imperatesci, cari atingu séu cuprindu motive de divortiu suntu 1.) ale lui Constantinu imperatului din 331, cari concedu femeii a se despărțe de barbatu numai din caus'a: ucideri, amestecului de veninu, si a rapirei de morminte, iér' barbatului din caus'a: adulteriului femeii, a mestecărei de otrava, si a votrici; iér' in an. 337 au concesu muierei a se despărți, a cărei barbatu s'au dusu in resboiu si in 4 ani nu s'au mai auditu de elu (vedi novel'a lui Iustinianu 22. c. 5 si L. 7. cond. Iustin. c. V. tit. 17).

2. Legile imperatilor Honoriu, Theodosiu si Constantiniu din an. 421 de injustis es justis repudiis; celea dintău sine causa vel tantum ob morum vitio seu mediocres causas, cele din urma ob graves causas atque in volutam ereminibus magnis conscientiam, (vedi L. 2. cod. Theod.)

3. Legile imperatilor Theodosiu si Valentinianu din an. 439 concedu divortiulu mutuo consensu (ceea ce inse s'au aflatu anticanonica); iér' cele in an. 449 concedu femeii a se despărți, cându ea va dovedi: ca barbatulu este adulteru, ucigasiu, mestecatoriu de otrava, conspiratoriu asupr'a imperiului, condemnatu pentru crima de falsitate, rapitoriu de morminte, jefuitoriu de edificii sacre, lotru, in suspiciune de lotru, furu de vite si de ómeni, plagiariu, cându elu spre ocar'a sea si a casei sele tiene aci legaturi cu muieri nerusinate, cându elu percliteza si maltratéza cu batái pe femeie; — iér' barbatului se concede a se divortiá, déca elu va dovedi pe muiere: de adultera, mestecatorie de otrava, ucigasie, plagiaria, rapitorie de mormenturi, despoietore de edificii

sacre, ocrotitóre de lotrii, carea potesce de a conveitiu cu barbati streini preste voi'a barbatului, carea fără voi'a lui dörme afara de cas'a lui fără causa justa si probabila, carea in contr'a vointiei barbatului se bucura de aspecte in circuri, teatre si la jocuri, carea cauta curse prin veninu sabie si alte asemenea, carea este conscie de conjurari asupr'a imperiului, este complice in crime de falsitate, séu da ajutoriu la mâni cutezatore. Divortiulu din consensu era dar' delaturat in se prin imperatulu Anastasiu in an. 497 ierasi introdusu.

4. Imperatulu Iustinianu in an. 528 au mai adaugatu lângă motivele pâna aici aduse inca: impotentia barbatului dovedita in restempu de 2 ani, apoi au mai inventat u elu inca urmatorele 3 motive: cându aborteaza femeia cu propusu, cându ea din post'a sburdalnica se scilda cu alti barbati si cându ea in vieti'a barbatului ei se arata poftitor de alti barbati.

Tóte aceste motive aduse de elu, precum si cele aduse de Constantinu, Theodosiu, Valentinianu si Anastasiu le-au confirmatu Justinianu in an. 534, in codox repesitae paelectionis, totu asiá in an. 536 prin novell'a sea 22 cap. 15 § 1 si 2 si cap. 16 § 1, si afara de acestea, au adaugatu in acea novela cap. 5 divortiulu bona gratia, cându o parte intra in monastiri si cap. 7 cându barbatulu au femeia devinu iu captivitate si in decursu de 5 ani nu se mai aude nimicu de vieti'a loru si in cap. 9 cându ver-o parte se condamna prin judecata la sclavie, inse in cap. 6 prescrie la impotentia barbatului 3 ani de asteptare, si in cap. 14 cere 10 ani de absentie a ostasului pribegitu, déca acesta la epistolele muierei nu au respunsu, séu au dechiaratu, ca nu o mai vrea de socie. In an. 540 au cassatu Iustinianu divortiulu din consensu prin novell'a 117 cap. 10 si prin novel'a 134 cap. 11 din an. 541. Prin novel'a 117 inse cap. 14 au opritu ierasi divortiulu femeiei din caus'a batailoru facute ei prin barbatu, iér' in cap. 11 restringe pâsirea femeiei la a dôu'a casatorie din caus'a absentarei barbatului ei in resboiu la acelu casu cându comandantele trupei lui va testificá, ca elu au murit, iér' in cap. 12 sustine cele 3 motive divortiali bona gratia (impotentia barbatului intrarea in monastire, si captivitatea de 5 ani a barbatului, carele nu este soldatu), si in cap. 8 si 9 imputenéza acelea motive, din cari se pote demite unu sociu pe celalaltu si adeca numai din urmatorele:

Cap. 8, barbatulu 'si pote demite femeia:

cându scie ea de conspiratiunile altor'a in contr'a imperiului si nu arata acésta barbatului,

cându barbatulu crede ca aru puté dovedi pe muierea sea de adultera, si acésta acusatiune se face adeverata,

cându femeia in ori ce modu pune curse barbatului, séu sc'indu de atari curse ale altor'a, nu spune acésta barbatului,

cându ea traesce séu se scilda cu barbati streini in contr'a voiei barbatului,

cându ea in contr'a voiei lui remâne afara de casa si nu la parintii ei;

cându ea se duce la teatre si circuri fără voi'a barbatului seu oprindu-i elu,

iér' cându vre-unu barbatu va alungá pe muierea sea pentru ver-o alta causa, din cas'a sea, si aceea femeie ne avendu parinti la cari se remâna, va remânea afara de cas'a barbatului preste nöpte, atunci nu se conde barbatului repudiulu din asta causa, pentru ca elu au datu ansa la asta remânerie afara de casa.

Cap. 9; femeia pote parasi pe barbatu:

Cându séu elu conspira asupr'a imperiului seu sciindu de conspirările

alor'a, nu le arata pe acelea singuru séu prin altii.

Cându elu pune curse vietiei femeiei, séu sciindu ca punu altii, nu-i arata acésta femeiei séu nu se silesce a o aperá.

Cându barbatulu pune curse innocentiei femeiei si o predă pe ea altor'a spre adulteriu.

Cându barbatulu acusa pe femeie de adultera, si acésta nu o pote dovedi.

Cându barbatulu in cas'a unde locuiesce cu muierea sea, in odiulu ei, convinsu aci cu alta muiere, séu totu in acel locu, in alta casa remâne cu alta muiere, si nu se abtine dela acésta lucsuri nici dupa un'a séu dôue admonitiuni date din partea femeiei sele, a parintilor séu altoru persone demne de creditintia.

5. Imperatii Constantinu VI si Leo IV (an. 751—774) au mai adusu motive de divortiu pentru ambe părți: bôla leprósa si femeiei i-au concesu a se despărți inca: cându barbatulu in decursu de 3 ani dela incheierea casatoriei nu au putut sa se impreune trupesce cu femeia sea. Inse au oprit despartirea, cându dupa incheierea matrimoniului unulu séu altulu au cadiutu in bôla indracirei (malum genium).

Imperatulu Leo filosofulu (886—908) in novel'a sea 30 au mai adausu inca lângă motivele precitate a lui Iustinianu si acelea: cându femeia, traindu-i barbatulu, incéra a se casatorí cu altulu, apoi: cându femeia aborteaza in odiulu barbatului, iér' in novelele 111 si 112 au dechiaratu si in dracirea că motivu divortialu si adeca atunci, cându acea bôla tiene la femeie 3 ani iér' la barbatu 5 ani; in fine constringe divortiulu din caus'a captivitatiei ver-cârui omu, la acea conditiune carea este in nov. 117 a lui Iustin. prescrise pentru soldati pribegiti.

6. Imperatulu Constantinu Porfirogenetulu in Basilicele revalidate de elu in an. 912 Lib. 28 lit. 7 § I si IV. au normatu că motive divortiali numai acelea ce se cuprindu in novel'a 117 a lui Iustinianu (causa divortii cum et sine damno), au cassatu si elu divortiulu ex consensu, si au primitu si elu inca motive: sclavie si a a bôlei ne-vindicavare si nesuferibile de indracire.

Imperatulu Mihailu Duc'a (1071—1074) au primitu motivele din Basilice si novelele lui Iustin., iér' imperatulu Niceforu XIII Botoniates (1078—1080) din novelele lui Leo filosofulu. Legile adunate in Basilice au servit de praca in biserica.

(Va urmá.)

Protocolele Conferintei din Constantinopole 1876—77.

1. PROTOCOLU.

Sied.. dela 6 zilhigdie 1293 (1¹/₂ Dec. 76)
(Urmar.e)

Contele Bourgoing invoca expresiunea de in termeni generali coprinsa in comunicatiunile guvernului M. S. Britanice pentru a areta ca restabilirea statu-quoului nu fusese intelectua ca escludindu ori ce discutiune asupr'a amenuntelor din momentulu ce aru fi incontestabilu ca aceste amenunte au o importantia reala pentru oper'a conferintei si elu adauga ca acésta expresiune autorisa discutiunea rectificarii fructarielor.

D-nii plenipotentiari otomani da fiecare la rendulu seu esplcatiuni asupra modului in care expresiunea in termeni generali din programul englez fusese intelectua de inalta Pórtă. Dar, in ori ce casu, densii n'aru putea sa admita ca instituirea comisiunilor cari fusesera trimise la fat'a locului in diferite rinduri si inca la celu din urma locu, sa pote astazi pune in discutiune parasirea teritoriilor situate cu totulu afara de actiunea a insasi acestor comisiuni.

Generalul Ignatieff nu se poate opri de a aminti ca comisiunea despre care e vorba nu si terminase lucrările săle.

Plenipotentiarii otomani admitu dreptatea observatiunilor generalului Ignatieff, dar densii constata inca odata ca nu era vorba de cău de insulele formate de Drin'a.

Generalul Ignatieff sustine ca din dorinta chiar a plenipotentilor otomani, resulta ca ore-care comisiuni s-au socotit necesari. Aceste comisiuni nu si-au ajuns scopul. Este de temut ca pe viitoru aceleasi cause sa nu impedece pe ambele parti la o intelegerere directa. I se pare dar naturalu ca conferintia sa se preocupe de o stare de lucruri care da locu la contestatiuni pentru a trage unu principiu care sa pota aduce la o solutiune sigura.

D-nii plenipotentiari nu contesta oportunitatea ce ar fi de a ajunge la o intelegerere in ceea ce privesc insulele Drinei. Obiectiunile loru nu tientesc de cău la consecintia ce ar voi sa se traga de la lini'a de demarcatiune propusa relativu la posesiunea micului Zvornik care face parte de cinci secole din teritoriul otomanu si care este considerat ca se coprinde in regiunea fortaretiei marelui Zvornik.

Ambasadorulu Angliei crede ca progresele artilleriei moderne facu ca in privintia militiei, posesiunea micului Zvornik nu aru putea avea o importantia reala.

Generalulul Ignatieff citeaza in sprințul consideratiunilor emise de colegulu seu, opinionea autorisata a unui oficier germanu.

Comitele Chaudordy aru dorit sa vedia mai bine precisat punctul ce plenipotentiarii otomani aru voit sa lămuresca.

Alu doilea plenipotentiariu otomanu, respundiendu la dorintia esprimatea de plenipotentiariu francesu, revine la necesitatea de a ficsa déca o asemenea discussiune este bine in limitele programului convenit.

Marchisulu Salisbury nu se indiesce ca expresiunea in termeni generali, comporta in adeveru latitudinea ce conferintia a credut ca trebuie sa-i dea.

E. S. Edhem pasi'a esita a se uni cu parerea E. S. care pentru a completea opinionea sea adauge ca Anglter'a, totu-déun'a a intielesu astfelu expresiunea precipitata, citeza că proba, corespondintia schimbata intre Lord Derby si principele Gorciacoff, dupa care se intielege ca restabilirea statu quo'ului naru esclude ore-cari aranjamente asupr'a unor puncte secundare.

Ambasadorulu Germaniei dice ca dela aparintia programului anglesu, astfelu fusese intielesu.

Ministrul Italiei se unesc cu vorbele E. S. ambasadorului Germaniei.

E. S. Edhem pasi'a revenindu ierasi asupr'a sensului in termeni generali, se scudia ca nu a pututu impararsi parerea esprimata in privintia importantiei acestei expresiuni relativu la cestiunea Micului Zvornik. Aceasta localitate a facutu de multu tempu obiectulu cererilor guvernului serbu. Nu se putea, de pe atunci, gandi ca propunendu restabilirea statu quo'ului in termeni generali, guvernul britanicu intielesese a transa in favoreala principatului o cestiune care statuse pana atunci in suspensiune. Propunerea guvernului britanicu aru putea prea bine sa se intielega ca implindu rectificatiune asupr'a unor puncturi ale liniei de demarcatiune cari au datu locu la dificultati. Daru densulu crede ca naru trebui sa mearga mai departe.

Baron. de Calice crede ca expresiunea in termeni generali este echivalenta cu astalalta: in regula generale si ca admite astfelu ore-cari mici exceptiuni la statu-quo.

Edhem pasi'a aru recunoscere de buna-voe importantia propunerii guvernului britanicu pentru totu ce privesc rectificari de fruntaria cu care diverse comisiuni fusesera insarcinate,

Ambasadorulu Angliei reamintesce ca aceste comisiuni s-au disolvat totu-d'a-un'a mai nainte de a presentata raporte definitiv.

Comitele Zichy dice ca in adeveru comisiunile nu s-au pus nici o data in acord; pentru acesta s'a credut necesar de a propune actualmente o stare de lucruri durabila.

E. S. Savet pasi'a dice ca acesta e tocmai dorinta de ajunge la stabilirea unei stari de lucruri durabila care dedese locu la formularea catre inalta Porta, a propunerilor sele de pacificare. Aceste propunerii, dupa parerea s'a constituita unu mijlocu siguru de a preveni returnarea acelora si inconveniente.

Comitele Zichy propune unu mersu de discutiune mai precisa.

Comitele Chaudordy este de parere ca aru trebui sa proceda cu ordine; a incepe prin urmare cu Serbi'a si a urma articulele, adoptandu-le seu reservandu-le.

Asupr'a unor observatiuni a celui de alu doilea plenipotentiariu otomanu, privitor la tienut'a esacta a programului presentat de guvernul Britanicu, E. S. Savet pasi'a da lectura propunerilor angleze dupa telegram'a alu careia coprinsu este:

"Propunerile urmatore suntu a celele pre cari guvernul M. S. Britanice socotesce calculate a forma basa unei pacificari.

1. Relativu la Serbi'a si Muntenegru in termeni generali statu-quo.

2. Porta sa se angajeze simplu, printre unu protocolu semnatu la Constantinopolu cu reprezentantii puterilor mediatrie, a conceda Bosniei si Herzegovinei unu sistem de autonomia locala seu administrativa, acesta a expresione insemnandu unu sistem de institutiuni locale, care va dà populatiunilor unu controlu ore care asupr'a oficerilor locali si care va procură in acela'si tempu garantii in contra acelor de autoritatea arbitra fara a fi cestiunea de crearea unui statu tributaru.

Garantii de acela'si felu trebue sa se gasesc in contra abusurilor din Bulgaria, ale caror ameninte exacte potu fi discutate mai in urma.

Reforme la cari Porta a ade ratu in not'a sea catre reprezentantii puterilor cu data de 13 Februaru din urma, suntu considerate ca trebuidu sa fia cuprinse in arangamentele administrative pentru Bosni'a si pentru Herzegovina si pe cău se va cuveni acestei provincii pentru Bulgaria."

Cu ocasiunea acestei lecturi, E. S. Ambasadorulu Angliei observa ca in transmisiunea telegramei precipitata a fostu o erore si ca in locu de: oficieri locali trebue se cetesca: afaceri locali.

E. S. Savet pasi'a crede de datoria sa a constata ca in documentulu transmisu Portiei, nu s'a vorbitu de cău de oficieri locali.

Comitele Chaudordy dice ca in totalu, conferintia, presentandu lucrarea sea nu a avutu cugetulu de a se departa de programulu anglesu atat in partea relativu la Serbi'a si Muntenegru cău si in cea relativu la regula celor trei provincii.

E. S. Edhem pasi'a dice ca, deca acesta este cugetulu conferintiei, se poate incepe cu cercetarea articulelor relativu la Serbi'a.

Comitele Corti, pentru a nu lasa fara responsu observatiunea plenipotentiariilor otomani, privitor la ne-discutiunea mijlocelor propuse pentru pacificarea Serbiei, dice ca sco ulu ce voi sa se atinga, inainte de ori-ce, era de a stabili o stare de lucruri moralmente si materialmente durabila; ca din acelu momentu, a trebuitu sa

se evite totu ce aru fi de natura a perpetua ostilitatea intre Serbi'a si Turci'a si ca acesta a fostu cuventul care a facutu sa se propuna ca linia de demarcatiune thalvegulu Drinei.

Generalul Ignatieff si Marchisulu Salisbury se unesc cu vorbele comitelui Corti.

Dupa propunerea comitelui Chaudordy, se incepe discutiunea pe articole a documentului relativu la Serbi'a. (Anexulu litera A la primul protocolu.)

Art. intaiu s'a ceditu. Plenipotentiarii otomani, facendu observatiunea ca este in programu, nu da nascente la nici o discutiune.

Art. 2 relativu la thalvegulu Drinei da plenipotentiariilor otomani ocasiunea de a reinnoi obiectiunile ce au emis inainte. Ei declara ca suntu fara instructiuni asupr'a acestui punctu, si prin urmare acestu articulu este rezervat.

Art. 3, 4 si 5 s-au adoptat si conferintia trece la discutiunea documentului relativu la Muntenegru. (Anexa sub litera B. la primul protocolu.)

Plenipotentiarii otomani declară, ea neavandu instructiuni, ei nu potu intră in discutiunea articulelor 1, 2 si 3, cari dupa opinionea loru se gasește fara de programu.

Marchisulu Salisbury nu vede in art. 2 relativu la Bojan'a, decatu o dispositiune favorabila navigatiunei.

Comitele Chaudordy se punu la resvera.

Comitele Chaudordy crede ca acum aru fi oportunu a trece la cercetarea unui altu documentu, urmandu ierasi articulu cu articulu, numai insa de a reveni mai tardi asupr'a punctelor ce plenipotentiarii otomani voru voia sa reserve.

Plenipotentiarii observa ca nu este vorba altfelu, decatu de o prima lectura.

Comitele Chaudordy incepe lectura regulamentului Bulgari'i articulu pe articulu. (Anexa C. la primul protocolu.)

E. S. Savet pasi'a, la articolului intaiu care indica limitele celor doue noi vilaete, ce va fi a organizat, dice ca guvernul otomanu nu aru putut sa accepte delimitati' propusa, deca nu aru fi divisiunea actuala care a datu locu la evenimentele din urma si ca suntu poplatiuni cari nu se adaptă cu aceasta noua grupare.

E. S. Edhem pasi'a cere motivele cari au facutu se fiscese limitele propuse. Elu nu vede nici unu motivu care justifica modificatiunile atat de importante cari aru fi introduce in divisiunea administrative si aru fi de dorit u atat mai multu de a cunoase cari suntu elementele ce au condus pe reprezentantii puterilor garante intr'unu proiectu care i se pare ca trebui se intempine dificultati de neinvinsu. Este adeverat ca catre-o data limitele vilaetelor au fostu modificate; dar' aceste schimbari de pura convenientia administrative n'au nimicu comunu cu planulu despre care este vorba. Divisiunea presenta are pentru ea sanctiunea temporului si a esperintiei. (Va urmá.)

Correspondinta.

Nadesilu-sasescu in 16/2 1877.

Dle Redactoru! Sunteți rugati cu tota caldura sa binevoiti a da locu in colonele pretiuitului diuariu ce redigeti urmatorului responsu, la care me avisă unu domnu interpelante in nrul 98 din a. tr. a "Tel. Rom."

Eu din inima amu dorit u si doresc si acum'a ca se mi se dea oca-siune, va se dica, se putem delatură obstaculele ce au dificultat progresulu reuniunei nostre si se-si reincapă activitatea; ca asi se-mi indeplinesc datorintia, caci intentiunile nostre a membrilor, intre cari si a mea, te potu afida dle interpelante, au fostu

curate si nice cău de putienu perverse. Nu te supera pentru acei vre-o căti-va florenasi caci te asecurezu ca acei'a nu suntu si nu voru fi perduți; ci mai tare te supera pentru caus'a causei.

Din partemi 'su gat'a a-mi dă acelu raciotinu, prea bucurosu, numai cui? Caci dupa departarea dlui presedinte, eu ca cassariu in contilegero cu bibliotecariu Gradinariu mi-am datu totu concursulu spre a se adună membrii la vre-un'a "siedintia", si anume odata pre calea publicata prin "Gazeta" iér' in dōue renduri pre calea privata. Ce poate fi cau'a neinteresare membrilor nu sciu si 'mi pare reu si mie. A-mi dă deci raciotinu, neavandu cui, mi-a fostu imposibilu.

Celalaltu espedientu recomandat de dlu interpelante me promitu ca-lu voiu folosi; inse numai in casulu acel'a durerosu căndu nu vomu mai ave nice un'a sperare de a o mai revizua, ci aruncându tierana preste dens'a i vomu dice: Fie-ti tieran'a usiora! Si aceste din aceea impregiurare, fiindu-ca eu asiā cred, ca in casu căndu a-si recurge la verdictulu "publicului" spre a me absolvă, amu ignorat cu totulu pre membrii a căror maioritate suntu economi si nu cetesc diuarie si asiā insi aduce reuniunei sentintia de mōrt. Apoi in casulu acesta iér' te-ai supera si domnia ta.

Dar' se-ti spunu si eu necazulu meu dle interpelante! Eu si altii asemenea cu mine ne nutreamu cu aceea dulce speranta, ca: modestele nostre puteri reduse si micsiorate prin departarea domnului nostru presedinte se voru ajutora si intarí prin intrenirea unor atari omeni cum aru fi si dñ'a tá, caci fara omeni исусити in astfelu de cestiuni "nu merge treab'a." Numai te intrebui! ce consecintia e aceea dela dñ'a tá se te tragi in tufa si se ochiesci, inse prelanga totu zelulu celu prea mare nice a te face membru n'ai binevoit. Si asiā ai totu dreptulu căndu serii, ca: "sau infinitatul dupa cum s'au anuntiatu mai de multe ori un'a reuniune de lectura cu resedintia in Nadesilu-sas. fara a fi auditu ceva despre ea ceea-ce atat'a insemnă ca: audiendu nu audi si vediendu nu vedi.

Prelanga cari promitiendu-me membrilor a-mi dă unu ratiocinu pre calea publicitatii in data ce voru pofti-o acest'a expresu si cu numele, remanu cu tota stim'a.

Theodor Dantu,
cassieriu.

Varietati.

* * * Congregatiunea comitatului Sibiu'ului extraordinarie se va tine in 28 Februaru st. nou.

* * * Balu. Din Saliste ni se scrie ca in 3/15 Februaru a. c. la initiativa dlui jude reg. ung. I. Maximu a fostu unu balu frumos la care a fostu intrunita o cununa frumosa de domne si domnisoare — intre cari inveniaturés'a din locu A. S., a fostu regin'a balului, — multi domni frumente din locu si din giuru. Petrecerea a tenu tu pana la 4 ore dupa mediul noptie.

* * * Interpelatiune obscura. O hartioa de unu latu de palma, cu vre-o căti-va denunciari aruncate asupr'a preotilor si inveniaturilor din Ghijas'a int. si Ilimbavu, intitulata "Interpelatiune", nesubscrisa de niminea si fara signatur'a tipografiei, a afflatu primire si in colonele foie de aici "H. Ztg". Impregiurarea acest'a face lucrul suspectu si din aceasta causa nu o ignoram cu totulu. Ne vine lucru ciudatu interpelatiunea in feliu' acest'a, căndu noi avem organi bis. scol. pentru lucruri cum suntu cele din denunciare. Catra aceste se puté adresă onorabilulu, seu deca suntu mai multi, onorabili interpelatori si reulu se vindeca mai in graba, deca esista, decatu pe calea "interpelatiunei." Ni

se pare ca „înterbelatiunea“ este din acelasi isvoru, din care a esit deunădile fabula despre o intrunire a jumpei române la „Corona Ungariei“ cu care onorabilulu, atunci raportorul, induse in ratacire pe o alta fóia nemtiésca de aici.

* * Varietate tacata. Perceptorul reg. ung. din locu prin notă sea dato 16 Decembre 1876 Nr. 9798, care o amu primitu in 20 Februarie a. c. st. n., ne provoca se platim tac'a de timbru pentru o varieta „cancelaria de advocatu“ din Nr. 71 anulu treceutu fara amanare (haladéktalanul).

* * Sa datu preste capu o banca in Budapest'a. Banc'a comerciala a cărei presiedinte este contele Melchior Lonyay a pretinsu dela creditorii sei unu moratoriu de siese luni si a decisu licuidatiunea. Bilantiu pro 1876 s'a incheiatu cu 158,000 fl. perdere pre langa unu capitalu de 300,000 fl. „N. P. J.“ dice in privintia acést'a: Se scie inca inainte cu câteva septamâni ca banc'a comerciala este in mari strimtori pentru replatirea capitalelor elocate. La rugarea directiunei cass'a de pastrare a capitalei s'a induplcatu ai aplacidu unu creditu de escomptu de 300,000 fl. prelanga intabulatiune de realitati in pretiu de 150,000 fl. Pre cum se vede inse nici sum'a acést'a n'a fostu de ajunsu de a satisfac pe acei ce-si cereau capitalele elocate si asiá replatirea s'a sistat. In Bud'a a fostu surprinderea acést'a forte neplacuta si acei ce au capitale elocate alérga cu multimea in localulu bancei, sa-si capete banii, deocamdata inse in zadaru. —

* * (Despre baronulu Lud. Simony) povestesce „Közvélémeny“ urmatorea anecdota: Erá in Maiu anulu 1876 cându punctatiunile de complanare inaintasera atatu de departe in cătu trebuia numai subscrise si cându Tis'a inainte de a le subsemná venise la Pest'a pentru a informá partid'a libera. Tisz'a presentá partidei raportulu seu; dupa acést'a circulá in clubu o cõla pe care stá scrisu: „Subsemnatii nu acceptáza complanarea conformu punctatiunilor indicate de dlu ministru presidentu“. Repede se adunara subsemnările, la mes'a pe care sta col'a erá imbuldiela mare. Acolo sta si fostulu ministru de comerciu, bar. A. Simonyi si privea cu o deosebita placere, cătu de rapede se sporeau subscriptiunile. Subsemnna si Tu, Escentia, dise unu malcontentu in gluma. Eu nu potu tocmai se subsemnez — respușe bar. Simony — dara voiescu se ve povestescu ceva. Erá in anulu 1848 cându contele Sándor ce avea de nevasta pe fic'a principelui Metternich, fu tredutu din somnu prin unu grandiosu charivari. Conteles insa nu vení in perplesitate ci deschidiendu ferest'a adresă multimei ce larmuiá intrebarea, déca acestu charivari e pentru densulu séu pentru nevasta sea? Pentru nevasta! strigă multimea. — Asteptati pucinu — si voi vení si eu in josu! ... Baronulu Lud. Simonyi este astadi coeducatorulu opozitiei „liberalilor independenti.“

* * Kossuth si hunedorenii. Dureea cea amara mai noua a chauvinistilor magari, lucru cunoscutu, suntu români din Hunedór'a. Kossuth dice ex-governorulu inca a scrisu pe lungu si pe largu redactorilor dela „Hunyady Album“, Al. György si G. Szatmary desfasiurându mai multe planuri cum s'aru puté „salvá“ naționalitatea magiarilor romanisati (?). Kossuth dice intr'unu locu alu epistolei sele: „Acésta e o trista aparitiune si totuodata o astfelu de abnormitate fenomenală, incătu ideile mele despre psichologia vietiei poporului si despre caracterulu naționalu alu magiarilor suntu cu totulu confuse“.

* * (Rose albe.) Cetimur in foile din Berlinu: Raportulu politiei aduse septamán'a trecuta in stilulu seu

lapidaru indatinatu notiti'a, ca unu „omu“ lovitu subit de erotesa (versare de sânge) in strad'a Hagelsberger cadiu in drumu si muri.

Acestu „omu“, cum spune comunicatul din urma, era unu oficialu mai inaltu ce avea locuinta sea in strad'a Grossbeer. Elu fusese invitatu pe diu'a aceea dupa amedi la unu ospetiu impreuna cu frumos'a si tener'a sea nevasta. Pentru toaleta mai lipsea numai o cununa, cu care avea se fie decorate buclele tenerei setii. Barbatulu cu nevasta sea se certau in gluma ca ce flori se aléga, nevasta voia rose albe, ér' barbatulu rosii. Nevasta chiamă servitorea si i demandă se mérga intr'o pravalia de flori in strad'a Ierusalimu si se aduca de acolo, o cununa de rose albe pe care domn'a o inspiciase degia. Barbatulu sarí iute si necajinduse dise cu unu aeru comicu: „Voescu se fia voia mea, tu trebuie se te gatesti pentru mine si dupa gustulu meu!“ Dupa acést'a elu si luă palari'a si se indepartă ingraba. Intr'aceea domn'a se frisa si intr'o óra stă in toaleta mare dinante oglindei bucuranduse ca venindu barbatulu seu acasa o va aflá frumosá. Dara trecu unu patrariu de óra dupa altulu, barbatulu nu mai venea cu cununa de flori. Cuprinsa de o presintire funesta si inspaimentata domn'a tramise servitorea la pravala de flori, pentru a cautá pe barbatulu ei, dara nelinistea interioarului ei nu o lasă sa astepte reintórcerea servitorii; ea radică sliepulu vestimentului in susu, imbracă o mantela larga si acoperindu-si capulu frisatu cu o capota traversă in fuga strad'a Grossbeer si privirile sale cauta in drépt'a si stâng'a impregiuru pe sotiu seu. Carnindu in strad'a Hagelberger vediu multime de ómeni stându gramada si discurandu cu focu. Cu anim'a inspaimentata se oprí din fuga si trecandu printre ómeni audí vorbinduse: „Nu se scie, déca a murit séu nu; dupa ce se repetă de doué ori versarea săngelui omulu care avea la sine o scatula cu flori cadiu josu pe trotoaru. L'au dusu aici in casa“. O scatula cu flori — acést'a a fostu cununa ei de balu. Abia putendu-si predominá semtiurile nenorocit'a femeia navalí in cas'a numita, unde afia pe sotiu seu mortu si intinsu pe o matratia. Ea se pleca preste iubitulu ei decedatu si lu inunda cu lacrami. Numai dupa ce s'a asiediatu prim'a veementia a dorerei potu fi indepartata cu o fortia blanda de langa cadavru. Scatuic'a ascundea unu ramu cu rose albe, cum le dorise soitia.

* * (O combinatiune ciudata). Unu individu marginitu in spiritu intrebă pe unu amicu alu seu: „Cum 'ti place acestu portretu alu mamei mele?“ Fórt'e bine, respunse acel'a, trebuie ca ea a fostu o frumuseta in vremea ei“. — „Togm'a acést'a voiamu se credu si eu, si te asiguru ca de o cunoșteamu eu pe tempulu acel'a candu o luata-meu de nevasta, nu elu erá acel'a ce primea mân'a ei.“

* * (Unu espedientu raru.) In Ungaria domnii furi 'si vedu atatu de bine de meseria loru, incătu mic'a cetate Béel e togm'a pe cale de a se impacá cu cinci dintre cei mai cumpliti hoti pre langa o remuneratiune anuale de 600 fl. Cetatea spera ca va face inca o tréba brillanta.

* * (Ea nu este aice.) In Pennsilvani'a observă unu predicatoru de pe amvonu cum unu barbatu jude deschidiendu pucinu usi'a se uită furisii pe tempulu predicei in biserică esaminandu multa vreme pe credinciosi cu staruintia. Demnulu predicatoru betranu maniaduse se oprí in predic'a sea si strigă: „June peccatosu! Te poti duce iéra, ea nu e aici.“

* * (Din vieti'a lui Mithad pasi'a.) Caderea neasteptata a marelui veziru

turcescă a fostu si e obiectu de multa di scusiune in publicistic'a dilei. In Parisu a aparutu o scriere: „Mithad Parisu, par Leozon-le Duc,“ din care „Republic français“ face conclusiunea ca Mithad e unu capu insemnatu, unu talentu politicu destoinicu, dara unu talentu aplecatu a se predá ilusiunilor marinimóse, a pune prea pucinu pretiu pre intrigile dela palatu, si de aceea a si fostu de atate ori suprinsu si trantit. Viéti'a lui intréga (elu e de 55 ani) e unu siru de schimbări varie. Cu tóte aceste elu e unu omu destoinicu ce are talentul de a valorá pentru orientu cunoșintele sale cästigate in apusu. Tat'a lui Mithad a fostu judecatoriu si reformatoriu si desteptă, in fiul seu convictiunea, ca coranulu se pote fórt'e bine impacá cu nou'a constitutiune a Portiei. Mithad intră in administratiune in etatea de 12 ani si cu 19 ani devén membru la curtea de compturi in Siri'a, si 3 ani mai tardiu secretariu la comisiunele de controlu in Asi'a mica ce aveau chiamarea de a executá nou'a organisatiune a administratiunii. Redsid pasi'a i dete postulu de incredere de alu doilea secretariu in marele consiliu din stambulu. Pre tempulu resbelului din Crimea fu denumit co-misariu pentru a preveni disordinele ce se nascea si a tiné ordinea. In 1857 devén comisariu pentru Bulgaria. Facendu in tempulu acest'a o calatorie in apusu o folosi atatu de bine in cătu că guvernatoru la Nisi atrase prin administratiunea sea privirile sultanului asupr'a-si si fu insarcinatu a elaborá legea vilaelor prin care reformele ce le incepuse in pasialiculu seu se introdusera pretotindenea. Dorere ca au lipsit ueni apti pentru ide'a lui Mithad. Unde administrá elu insusi, cum in vilaietulu dela Dunare, tóte trebile mergeau asiá de bine cătu degia pe atunci umblá cu ide'a constitutiunii turcesci. Spre scopulu acest'a isbuti a formá in stambulu unu consiliu de statu intocmitu dupa modelulu francezu si devén presidentului lui. Dupa unu anu insa influenti'a lui se inlatură si elu futrimesu că guvernatoru in Bagdadu, unde iéra se areta administratoru distinsu. In anulu 1871 murí Ali-pasi'a, Mahmud Nedim pasi'a (instrumentul lui Ignatief) devén mare viziru si chiamă pe Mithad la Stambulu dara voi sa-lu trimita la Adrianopole, cându acest'a se incumetă a mérge la sustanulu si a-i descrie starea ingrijitoré a imperiului. Mithad devén mare veziru, dara iéra fu trantit dupa unu patrariu de anu facânduse ina guvernoru in Salonichi, unde remase numai putiene luni. Mithad se reiví abia la 1875 cându se dicea, ca se mérga in Ertiegovin'a. Abdul Aziz insa nu se invoi, dara lu denumi ministru de justitia. Mithad se retrase iera curendu si reaparù că presidentul alu consiliului de statu abia in preser'a caderei lui Abdul Aziz. De atunci elu jocă rolulu principalu in Stambulu, dupa atatea vicisitudini e de asteptat ca caderea sea de currendu nu va fi inca sfersitulu carierei sale politice.

Metalicele 5%	62 95
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	67 90
Imprumutulu de statu din 1860	110 75
Actiuni de banca	838 —
Actiuni de creditu	150 10
London	123 50
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	73 75
" " Temisiorene	71 75
" " Ardelenesci	71 40
" " Croato-slavone	—
Argintu	113 40
Galbinu	5 87 1/2
Napoleonu d'auru (poli)	9 87
Valut'a nouă imperiale germană	60 60

Nr. 36/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III. Cinusioru ppresbiteratulu Nocrichiu—Circumare, cu care suntu impreunate emolumintele urmatore:

Folosirea portiunei canonice de 12. jugere, areturna si fenatiu, tacsele stolari statorite de sinodulu ppresbiteralu, precum si côte o di de lucru dela 60 familii.

Suplicile instruite in intielesulu statutului organicu si alu dispositiunilor sinodului archidiecesanu, suntu ase tramite la subsrisulu pana la 6. Martiu a. c.

Nocrichiu in 1. Februarie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

G. Maieru.
adm. ppescu.

(1—3)

1—3

Nr. 6/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante greco-resaritene de class'a a III-ea a Corodu-Sanmartonului protopresbiteralu Tarnavei superioare, cu care suntu impreunate urmatorele emoluminte:

1. Folosirea portiunei canonice de 3 jugere aratura, fenatiu si vie.

2. Folosirea pamenturilor ce se voro compará cu 200 fl v. a. că portiune canonica pentru subsistint'a preotului.

3. Dela 35 de familii côte ur'a feldera de cucuruzu sfarmitu.

4. 35 de dile de lucru dela cei cu vite côte un'a di de lucru cu caru séu plugu, dela cei cu palm'a côte 1-a,

5. Stola usuata.

6. Cuartiru naturalu si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acesta parochia, sè-si astérrna petitunile loru intrunite in sensulu „statutului organicu“ pana in 10 Martiu 1877 la subsemnatulu.

Alm'a, 1 Fauru, 1877

in contielegere cu comitetulu parochialu.

Ivanu Almasianu m. p.
Protopresbiteru.

Nr. 19/1876.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de capelanu lângă parochulu neputinciosu din Gurariului onor. parinte Ioanu Arseniu.

Comun'a parochiala statatória din 560 familii cu 2800 suflete, este redusa la doué parochii de class'a III.

Capelanulu va avé jumetate din venitulu parochiei susnumitului parochu, 150 fl. din dotatiunea de 600 fl. sistemisata din alodiulu comunale pentru ambele parochii si pana la 100 fl. din venitele stolari dela 280 familii.

Concusele, instruite dupa prescri-siile sinodului archidiecesanu din 1873, sa se adreseze la subsrisulu pana in 26 Fauru a. c.

Sibiu 25 Ianuarie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

(3—3)

I. Hania,
ppresbiteru.

Burs'a de Vien'a.

Din 9/21 Februarie 1877.

Deschidiendu-se in 1 Martiu a. c. in institutulu reg. de mositu din Sibiu instructiune pentru mósic, candidatele de mositu de naționalitatea română si nemtiésca suntu provocate a se insinua pana la terminulu indicat la susbresulu spre a fi primite in cursu.

Sabiin 1 Februarie 1877.

Dr. Lukacs Mikulics,
profesoru ord. de mositu.

Inscriintare.

Redactoru responditoru: Nicolau Cristea.